

Giang Châu

Tiếng Hát Đã Lên Trời.

Nguyễn Quyết Thắng

$\text{♩} = 52$

Tôi mới nghe tôi mới nghe phúc âm buồn của loài giun dế. Tôi thoáng
nghe, tôi thoáng nghe tiếng reo cười của loài hóa thân, tiếng kinh cầu cuốn hương
trăm, mắt mây mù người tình bên anh, mắt âm thầm nửa đời Giang Châu
Anh theo nỗi chết khổ đau đem về trời, nhưng anh đâu
ngờ khổ đau thành nỗi nhớ, anh cơn mây chiều đã rời bờ phiêu
 $\text{♩} = 90$
du như tiếng hát buồn có lần anh nói với tôi. (*) Tuổi
trẻ chúng tôi đã bao nhiêu năm lần lượt đi trong niềm sầu đau, tuổi
trẻ chúng tôi đã bao nhiêu năm kiếp sống lang thang như mây chiều, này vì
đâu, này vì đâu mà thiêu cháy kiếp sống kiếp sống, trong mê
man giấu niềm nhục nhằn nước mắt nào dâng nghẹn đầy với *

(*) Trích "Tuổi trẻ chúng tôi" nhạc và lời Giang-Châu.